ECLI:LV:RLPT:2020:1204.11088248416.2.S
Lietas Nr.11088248416
Lietas arhīva Nr.K29-1118-20/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 4.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese D.Dzērviniece izskatīja rakstveida procesā krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā, un proti:

2016.gada 18.novembra vakarā, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. A/ pie tirdzniecības centra "Origo" Stacijas laukumā 2, Rīgā, satika pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotu personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, un uzsāka ar viņu sarunu. Sarunas gaitā pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, atgādināja, ka /pers. A/ ir viņai parādā naudu, un, mantkārīgu tieksmju vadīta, ierosināja /pers. A/, izmantojot svešas personas pasi, izkrāpt no SIA "Tele2" mobilo telefonu, lai atdotu to viņai, un nebūtu vairs parādā. /pers. A/ šādam piedāvājumam labprātīgi piekrita. Lai /pers. A/ varētu izdarīt noziedzīgo nodarījumu, pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, iedeva /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā veidā iegūto LR pilsoņa pasi, kas izdota uz /pers. B/ vārda. Pēc tam, 2016.gada 18.novembrī ap plkst.20.45, /pers. A/, mantkārīgu tieksmju vadīta, nolūkā ar viltu iegūt mobilo telefonu, iegāja SIA "Tele2" tirdzniecības vietā Stacijas laukumā 2, Rīgā, kur SIA „Tele2" darbiniekam, stādoties priekšā kā /pers. B/ un uzrādot LR pilsoņa pasi, kas izdota uz /pers. B/ vārda, noslēdza SIA "Tele2" klienta līgumu uz /pers. B/, personas kods /personas kods/, vārda Nr.C9102823946 par pieslēguma numura /numurs/ izmaiņām un līgumu Nr.C9102823946-D par mobilā telefona Samsung Galaxy A3 (IMEI /numurs/), kura vērtība 275,76 EUR, iegādi uz nomaksu. Pēc tam viņai tika izsniegts norādītais mobilais telefons un viņa ar to aizgāja no notikuma vietas. Tādā veidā /pers. A/ ar viltu, prettiesiski ieguva - izkrāpa SIA "Tele2" piederošo mantu 275,76 EUR vērtībā. Izkrāpto mobilo telefonu /pers. A/ atdeva pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotai personai, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā.

Tādējādi /pers. A/ kā noziedzīgā nodarījuma izdarītāja līdzdalībā ar pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotu personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, kā noziedzīgā nodarījuma organizētāju izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas tiesvedībā atrodas krimināllieta /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

No lietas materiāliem un lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītās informācijas izriet, ka apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas procesā savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, pabeidzot pirmstiesas procesu norādīja, ka lūdz lietu tiesā izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, apliecināja, ka viņai ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas, kas norādītas Kriminālprocesa likuma 499.panta trešajā un ceturtajā daļā, kā arī ir norādīja, ka advokāts tiesā viņai nav vajadzīgs.

2020.gada 6.novembra Ministru kabineta rīkojuma Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 5.19.5. punktā noteikts, ka krimināllietas, kas nodotas tiesai paātrinātā procesa kārtībā vai izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, pirmās instances tiesā izskata rakstveida procesā.

Tiesa, nekonstatējot apstākļus, kas norādītu, ka rakstveida procesā nebūtu iespējams nodrošināt procesa dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu, atzina par iespējamu iztiesāt lietu rakstveida procesā, par ko procesa dalībniekiem paziņots 2020.gada 11.novembrī, izskaidrojot tiesības pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru, un citiem ar spriedumu saistītajiem jautājumiem.

Apsūdzētā /pers. A/, cietušie SIA "Tele2" un /pers. B/, nav izmantojuši savas tiesības un noraidījumu tiesai nav pieteikuši, iebildumus lietas iztiesāšanai rakstveida procesā nav izteikuši, kā arī nav iesnieguši viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru, un citiem ar spriedumu saistītajiem jautājumiem.

2020.gada 23.novembrī tiesā saņemts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras prokurores D.Nusbaumas viedoklis lietā, kurā norādīts, ka prokurorei nav noraidījumu tiesas sastāvam un nav iebildumu lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Prokurore izsaka viedokli, ka nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgā personība. Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajā daļā noteiktajai noziedzīgu nodarījumu klasifikācijai Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, par kura izdarīšanu /pers. A/ apsūdzēta, ir atzīstams par mazāk smagu noziegumu. Par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu Krimināllikums paredz tādus sodus kā brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu. Papildus prokurore norāda, ka ar apsūdzētās izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika aizskartas cietušās SIA "Tele2" mantiskās intereses, nodarot zaudējumus 275,76 EUR apmērā, norādītajā apmērā kriminālprocesā cietusī SIA "Tele2" ir iesniegusi kaitējuma kompensācijas pieteikumu.

Savā viedoklī prokurore norāda, ka par apsūdzētās /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņa dzimusi /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsone, ieguvusi 11.klašu izglītību, nestrādā, precējusies, kriminālprocesā norādītā dzīves vieta /adrese/, agrāk kopumā bijusi 14 reizes notiesāta, pēdējo reizi notiesāta 2019.gada 18.septembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un piekto daļu, sodīta ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, spriedums stājās likumīgā spēkā 2019.gada

1.oktobrī, sods nav izciests, pašreiz izcieš norādīto brīvības atņemšanas sodu Iļģuciema cietumā (sodāmība nav dzēsta).

Prokurore norāda, ka izvērtējot lietas apstākļus, tajā skaitā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas raksturu, to, ka /pers. A/ ir izdarījusi mazāk smagu noziegumu, kā rezultātā cietušajai SIA "Tele2" nodarīti materiāli zaudējumi 275,76 EUR apmērā, ņemot vērā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļus, to, ka /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījusi nedzēstas sodāmības laikā, turklāt pavisam neilgi pēc tam, kad bija izcietusi īslaicīgo brīvības atņemšanu, kas viņai bija noteikta ar 2016.gada 5.maija Aizkraukles rajona tiesas lēmumu, aizstājot iepriekš piespriesto sodu – piespiedu darbs, jo /pers. A/ ļaunprātīgi izvairījās no tā izciešanas (pēc īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas /pers. A/ atbrīvojās 2016.gada 11.augustā, bet jau 2016.gada 18.novembrī izdarīja jaunu tīšu noziedzīgu nodarījumu, par kuru apsūdzēta šajā kriminālprocesā). Turklāt pēc noziedzīgā nodarījuma, par kuru viņa apsūdzēta šajā kriminālprocesā, izdarīšanas /pers. A/ ir turpinājusi izdarīt jaunus tīšus noziedzīgus nodarījumus. Nedzēsta sodāmība, atrodoties brīvībā, nav atturējusi /pers. A/ no jaunu tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Prokurore uzskata, ka /pers. A/ joprojām nav izdarījusi attiecīgus secinājumus, lai dzīvotu likumpaklausīgi, nav nostājusies uz labošanās ceļa. Ievērojot norādīto, kā arī /pers. A/ attieksmi pret tādu soda veidu kā piespiedu darbs, no kura viņa iepriekš ir ļaunprātīgi izvairījusies, turklāt apsūdzētā nestrādā un viņai nav patstāvīgu ienākumu, sods /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā, jo tikai ar šādu soda veidu būs sasniedzams soda mērķis, uzskata, ka vieglāka soda veida piemērošana nesasniegtu soda mērķi un neatturētu apsūdzēto no turpmāku tīšu noziedzīgu nodarījuma izdarīšanas.

Prokurore norāda, ka nosakot soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu jāņem vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Prokurores ieskatā, par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, atzīstams tas, ka viņa ir vaļsirdīgi atzinusies un nožēlojusi izdarīto, savukārt par ar /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, atzīstams tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Kā arī prokurore norāda, ka noziedzīgo nodarījumu, par kuru /pers. A/ apsūdzēta, viņa izdarījusi pirms 2019.gada 18.septembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas sprieduma spēkā stāšanās, līdz ar to galīgais sods viņai nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, piemērojot daļēju soda saskaitīšanas principu, turklāt soda laikā ieskaitāms sods, kas daļēji jau izciests pēc norādītā sprieduma

Ievērojot visu minēto, prokurore lūdz atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Galīgo sodu /pers. A/ noteikt saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, daļēji saskaitot noteikto sodu ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 18.septembra spriedumu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt - brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 8 mēnešiem. Soda laikā līdz ieskaitīt sodu, kas daļēji jau izciests pēc norādītā sprieduma, proti, laiku no 2019.gada 2.aprīļa līdz 2019.gada 4.aprīlim, no 2019.gada 6.aprīļa līdz 2019.gada 8.aprīlim, no 2019.gada 23.maija līdz 2019.gada 24.maijam un no 2019.gada 2.jūlija līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā. Cietušās SIA "Tele2" iesniegto materiālā kaitējuma kompensāciju 275,76 EUR apmērā lūdz apmierināt pilnībā, kā arī lūdz CD disku ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135.panta otro daļu uzskatīt par dokumentu un atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Tiesa atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 499.pantā noteiktais pamats lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes un tiesai pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem nav radušās šaubas par apsūdzētās vainu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās /pers. A/ vaina viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem, to kopumā un savstarpējā saistībā, viņas darbības ir kvalificētas pareizi, pierādījumu analīze un uzskaitīšana tiesas spriedumā nav nepieciešama, un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētā /pers. A/ ir sodāma.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētās /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētās /pers. A/ (iepriekš – /uzvārds/) personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka viņa agrāk ir vairākkārtīgi sodīta, sodāmība nav dzēsta. Pēdējo reizi notiesāta ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 18.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas (četri noziedzīgi nodarījumi), un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un piekto daļu, sodīta ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem. Soda laikā ieskaitīta pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 19.jūnija sprieduma ieskaitītā aizturēšana kriminālprocesā no 2019.gada 2.aprīļa līdz 2019.gada 4.aprīlim, no 2019.gada 6.aprīļa līdz 2019.gada 8.aprīlim, no 2019.gada 23.maija līdz 2019.gada 24.maijam un izciestā soda daļa no minētā sprieduma spēkā stāšanās dienas 2019.gada 2.jūlija līdz šā sprieduma taisīšanas dienai 2019.gada 18.septembrim (lietas 45.lapa, 70.-76.lapa, 86.-94.lapa, 126.-130.lapa ,132.-133.lapa), ar 11 klašu izglītību, nestrādā, precējusies, ziņu par apgādībā esošām personām nav, kriminālprocesā paziņotā adrese – /adrese/, deklarētās dzīvesvietas nav (lietas 69.lapa, 85.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka viņa ir pilnībā atzinusi savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Nosakot sodu apsūdzētajai /pers. A/ tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008.gada apkopojumā par sodu piemērošanas praksi norādīts, ka, lai atjaunotu taisnīgumu, krimināLsodam jāatbilst izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ar to radītajam apdraudējumam un nodarītajam kaitējumam. Pirms izlemt par piemērojamā krimināLsoda veidu un mēru, jāizvērtē visi apstākļi un fakti, kas attiecas uz konkrēto noziedzīgo nodarījumu, likumpārkāpēju, cietušo un sabiedrību. Piemērotais sods nedrīkst būt nesamērīgi bargs vai viegls; iespēju robežās ar sodu jācenšas atjaunot tādu tiesisko stāvokli, kāds pastāvēja pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas.

Ņemot vērā augstāk norādīto, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, to, ka apsūdzētās /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, apdraud personu mantiskās intereses, radīto kaitējumu, visus apsūdzētās atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, apsūdzētās personu raksturojošos datus, tiesa uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai, kas ir ne tikai vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī lai aizsargātu sabiedrības drošību un šajā lietā panāktu krimināltiesisko taisnīgumu, /pers. A/ ir sodāma ar reālu brīvības atņemšanu, ko paredz arī viņai inkriminētā panta sankcija.

Tiesa uzskata, ka nav pamata piemērot Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētos alternatīvos sodus (piespiedu darbs un naudas

sods), jo brīvības atņemšanai alternatīvie soda veidi nesasniegtu soda mērķi un neaizsargātu sabiedrības drošību no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, par ko liecina apsūdzētās personība. Apsūdzētajai /pers. A/ jau ir bijis piemērots sods piespiedu darba veidā, taču /pers. A/ ļaunprātīgi izvairījās no tā izciešanas un ar Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 5.maija lēmumu neizciestais sods tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Turklāt tiesa nevar atstāt bez ievērības faktu, ka pēc minētā, īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas /pers. A/ atbrīvojās 2016.gada 11.augustā, bet jau 2016.gada 18.novembrī izdarīja jaunu tīšu noziedzīgu nodarījumu, par kuru apsūdzēta šajā kriminālprocesā, kā arī turpināja izdarīt jaunus tīšus noziedzīgus nodarījumus.

Tiesa apsūdzēto novērtē kā personu, kurai ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā, jo /pers. A/, būdama agrāk sodīta, nepieciešamos secinājumus nav izdarījusi, nav resocializējusies, un ir turpinājusi izdarīt likumpārkāpumus.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas soda noteikšana ir samērīga un atbilst soda mērķim un pievienojas juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim, "...ja sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav samērīgs un adekvāts izdarītajam, tas gan vainīgajam, gan citām personām var radīt pārliecību, ka valsts reakcija uz likuma pārkāpšanu ir saudzējoša un sekas, kas iestājas par to, ir nesalīdzināmas" (*skat. V.Liholaja "Par sodu taisnīgumu un samērīgumu", Jurista vārds, 11.februāris 2014./Nr.6(808)*).

Nosakot sodu apsūdzētajai /pers. A/ reālas brīvības atņemšanas veidā, tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu (saskaņā ar Krimināllikuma 38.panta otro prim daļu - uz laiku līdz trim mēnešiem).

Tiesa ņem vērā, ka soda mērķis nav pakļaut personu ilgstošam brīvības atņemšanas sodam un izstumt viņu no sabiedrības, kā arī sods nav valsts atriebība par nodarīto, izvērtē apsūdzētās /pers. A/ attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, to, ka viņa ir sapratusi savas rīcības sekas un nožēlojusi izdarīto, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktam ir izvēlējusies vienkāršāko procesa veidu - pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un tāda veidā sekmējusi ātrāku un taisnīgāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu, un uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai nav nepieciešama apsūdzētās ilgstoša izolācija no sabiedrības, tomēr tiesas ieskatā, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ galīgo sodu, tiesa ņem vērā 2008.gada 01.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" norādīto, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa nekonstatē īpašus apstākļus, kas būtu par pamatu galīgā soda noteikšanai, piemērojot pilnīgas piespriesto sodu saskaitīšanas principu.

Galīgais sods apsūdzētajai /pers. A/ ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 18.septembra spriedumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu soda izciešanā /pers. A/ ieskaitāms sods, kas jau daļēji izciests pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 18.septembra sprieduma: no 2019.gada 2.aprīļa līdz 2019.gada 4.aprīlim, no 2019.gada 6.aprīļa līdz 2019.gada 8.aprīlim, no 2019.gada 23.maija līdz 2019.gada 24.maijam, un no 2019.gada 2.jūlija līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Izskatāmajā kriminālprocesā /pers. A/ drošības līdzeklis nav piemērots.

Krimināllietā tika pieteikts SIA "Tele2" pieteikums par radītā mantiskā zaudējuma 275,67 EUR apmērā kompensāciju.

Apsūdzētā /pers. A/ nav izteikusi iebildumus par cietušās SIA "Tele2" noteikto mantisko zaudējumu apmēru, turklāt saskaņā ar Krimināprocesa likuma 351.panta 4^1.daļu, kompensācijas pieteikums ir izskatāms neatkarīgi no cietušā klātbūtnes.

Krimināprocesa likuma 22.pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Krimināprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa uzskata, ka cietušās SIA "Tele2" par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs ir pamatots, mantiski zaudējumi cietušajai ir nodarīti apsūdzētās /pers. A/ noziedzīgu darbību rezultātā un nav atlīdzināti, līdz ar ko cietušās SIA "Tele2" pieteikums par radītā mantiskā zaudējuma 275,67, EUR kompensāciju ir apmierināms.

Kompensācijas samaksāšanas pienākums cietušajai, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzliekams apsūdzētajai /pers. A/.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 350.panta trešo daļu, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Spriedumam stājoties likumīgā spēkā dokumentus: 1 (vienu) CD disku ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas, - pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 135.panta otro daļu un 374.panta pirmo daļu, - turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511., 520., 530.pantu, Ministru kabineta 2020.gada 6.novembra rīkojuma Nr.655, 5.19.5.punktu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2016.gada 18.novembrī), un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 18.septembra spriedumu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīt sodu, kas jau daļēji izciests pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 18.septembra sprieduma: no 2019.gada 2.aprīļa līdz 2019.gada 4.aprīlim, no 2019.gada 6.aprīļa līdz

2019.gada 8.aprīlim, no 2019.gada 23.maija līdz 2019.gada 24.maijam, un no 2019.gada 2.jūlija līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "Tele2" mantisko zaudējumu 275,76 EUR (divi simti septiņdesmit pieci *euro*, 76 centi) apmērā.

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājumu veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedumam stājoties likumīgā spēkā dokumentus: 1 (vienu) CD disku ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas, - uzglabāt kopā ar lietu.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2021.gada 11.janvārī.

Tiesnese D.Dzērviniece